

cese van Chambery de dorpen met cretins en kroplijders op lei en kalklagen en bepaaldelijk veelvuldig vindt men ze op de schiefers met gyps-lagen. MACCLELLAND meent dat de ziekte in de Himalaya aan koperhoudende kalkbodem gebonden is; THOREL in Cochin-China aan kalkbodem in het algemeen. Zeer nauwkeurig heeft voor Frankrijk GRANGE dit punt nagegaan en is tot het resultaat gekomen, dat dolomiet- en magnesiarijke terreinen bijzonder door de ziekte bezocht zijn. Dat VIRCHOW en HIRSCH? voor Frankenland, LAMBROU en GARRIGOU voor de Pyreneën hetzelfde hebben gevonden, strekt zeker niet weinig tot bevestiging van dit verband. Toch moet ook GRANGE toegeven, dat de rijkdom aan magnesia-zouten in het drinkwater tot dusverre niet als de conditio sine qua non is aangetoond.

Zoodoende is dan ook BAILLARGER in de conclusie van zijn rapport niet verder mogen gaan als de erkenning van het feit, dat de endemie zeer veelvuldig is op dolomiet en bijna niet voorkomt op andere formatiën, en dat hoogstwaarschijnlijk het drinkwater bij het ontstaan der endemie de hoofdrol speelt.

Ware in het bovenstaande de oorsprong der endemie door BAILLARGER als volledig en onwraakbaar bewezen erkend, dan ware de prophylaxis met één enkel woord afgedaan, namelijk: zorg voor goed drinkwater, zuiver regenwater. Dan zouden verdere aetiologische nasporingen overtollig kunnen heeten, terwijl nu de volgens sommige zeer groote invloed der erfelijkheid niet met stilzwijgen mag worden voorbijgegaan. Dat in een streek waar de endemie heerscht, de kinderen geboren uit ouders welke aan krop onderhevig zijn, meer gevaar loopen, dan de kinderen van gezonde ouders, wordt algemeen toegestemd. Maar zullen die kinderen overgebracht of reeds geboren in eene gezonde streek, de ziekte krijgen, omdat hunne ouders die hadden, dus krachtens de erfelijkheid alleen? Daarvoor pleit Dr. LABITTE uit Clermont; als bewijs legt hij het geslachts-register over eener sinds meer dan honderd jaar in een naburig gehucht woonachtige familie, waarvan er 45 van de 92 met krop behebt zijn, terwijl de overige bevolking daarvan vrij en gezond is. Wilt deze waarneming niet geheel alleen staat, mag daardoor het ontraden van huwelijken tusschen met krop behepte personen worden gemotiveerd. Voor cretins geldt hetzelfde; maar bij de mindere vruchtbaarheid en zeldzamer huwelijken van die ongelukkige wezens schijnt een wettelijk verbod wel gemist te kunnen worden en is de raad van den doctor, die ze alle wilde castreren, ook van dien kant niet passend. Daar volgens de Sardijnische Commissie, de cretins voor de helft afstammen van met krop behepte ouders, mag men dit zeker tegen het huwen van deze doen gelden.

Dat onder de vele bijkomende oorzaken voor het ontwikkelen of ontstaan van krop ook aan morele invloeden beteekenis zou te hechten zijn, tracht FOVILLE waarschijnlijk te maken; maar in elk geval is de morele invloed onbeduidend gebleken bij de pogingen tot genezing van cretinisme, die of ter goeder trouw of op de wijze van Dr. GUGGENBÜHL zijn in het werk gesteld. De geschiedenis van dien pseudo-philantroop is in het verslag van FOVILLE opgenomen. De uitspraak van BAILLARGER, dat het cretinisme incurabel is, kunnen wij op grond ook der pathologische anatomie (vroegtijdige synostose der basis cranii, VIRCHOW) even gemakkelijk beamen als den wensch, dat nevens algemeene hygiënische maatregelen gezorgd worde de kroplijders zoo mogelijk alle en daarom des noods, gratis van staatswege geneeskundig te behandelen. Z.

OVER DE SUBCUTANE INJECTIE VAN HET BICYANURETUM HYDRARGYRI BIJ DE SYPHILIS door Prof. VON SIGMUND beproefd, wordt door hem (*Wiener Wochenschrift*, 9 Sept. 1876) het volgende medegedeeld. Eene oplossing van 0.30 van dit zout in 35.00 aqua distillata werd als de gewone formule gekozen en in

24 gevallen aan de ervaring getoest. De hoeveelheid eener enkele, doorgaans iederen dag uitgevoerde injectie, bedroeg doorgaans 0.70 zoodat 6 miligram op eenmaal in het organisme ingevoerd werden. Het geheele cijfer der inspuitingen wisselde tusschen 12—29 af terwijl voor een gewenscht resultaat er doorgaans 17 voldoende waren. De gemiddelde duur der behandeling bedroeg dan 25 dagen en de hoeveelheid van het gebruikte middel 0.10—0.15. De plaatselijke reactie was eene zeer onbeduidende en teekende zich in dit opzigt gunstiger dan die met het sublimaat af. Als de plaats van injectie werd gewoonlijk de zijvlakte van borstkas en buik gekozen. De afstand 2 ctm. onder de okselholte aanvangende en bij de heup eindigende, levert eene voldoende ruimte voor 6—8 injectiën, in 2—3 reijen op eene verwijdering van 2—3 ctm. uitgevoerd, zoodat op die wijze zeer gemakkelijk de plaats voor de toepassing van 18—24 inspuitingen gevonden wordt. Op de mucosa der mondholte en vooral op de speekselklieren werd bij de injectie van het bicyanuretum hydrargyri slechts eene onbeduidende reactie waargenomen. Reeds na de tweede injectie kan het kwikzilver in de urine aangetroffen worden, hetgeen bij het gebruik van het sublimaat of bij de inunctie kuur eerst op den derden dag plaats grijpt. De uitwerking van het bicyanuretum op de syphilis teekent zich vooral door de bekorting van het beloop der eenvoudigere en lichtere vormen van het tweede tijdperk (papulae, pustulae, maculae) en door eene vermindering der meer gecompliceerde en zwaardere van het derde tijdperk (vooral der gummata) af. De erosiën der verharde huidplekken, de ulcererende en diphtheritische papulae verbeterden na 10—12 injectiën aanmerkelijk. Bij de papuleuse infiltratiën op de mucosa van het verhemelte, van den pharynx en van de tonsillen, waren even als bij de psoriasis de resultaten minder opvallend en kon eene krachtige plaatselijke behandeling niet gemist worden. Bij de verouderde papuleuse, pustuleuse en psoriatische werd even als bij de gummeuse vormen (waaronder vooral de serpigineuse verzweringen) eene wel is waar onmiskenbare verbetering, maar geene radicale genezing bereikt. Het geringste resultaat werd bij de knobbelige (knotige) sclerosen bij hunne ulceratiën of bij de uitgebreide diphtheritische vormen verkregen. Zij eischten steeds de toepassing eener plaatselijke behandeling en het blijft dus onbeslist of de genezing niet veel meer daaraan, als aan de injectie moet toegeschreven worden. De injectie met het bicyanuretum kan in geen geval op eene lijn met die van het sublimaat gesteld worden en in vele gevallen blijft de inunctiekuur nog altijd als het eenige radicale middel gelden. Onder de injectie kuren is volgens SIGMUND, die met calomel door SCARENZIO aangegeven, de werkdadigste. Indien men kleinere giften bijv. van 5 tot zelfs 10 ctgr. ongeveer om de 4 dagen injicieert, zoo zijn 6—8 dier injectiën bij de lichtere vormen voldoende en blijft de plaatselijke reactie eene doorgaans zeer beperkte. Het is volgens SIGMUND zeker dat de ervaring met de injectiekuren gewonnen tot dusverre nog eene zeer geringe is. In geen geval mogen daarbij de tot dusverre als deugdelijk erkende plaatselijke middelen ontbreken. Zoo ooit dan is het vooral in de zaak der syphilis moeilijk een bepaald oordeel over het nut van deze of gene methode te vellen. Het is in sommige gevallen onmiskenbaar, dat de syphilis zonder eenig middel geneest, terwijl zij van den anderen kant dikwijls voor korteren of langeren tijd verborgen blijft en dat vaak dietetische en hygiënische invloeden, haren voortgang, hare ontwikkeling, haar beloop en het geheele beeld, waaronder zij optreedt, kunnen wijzigen.

Dr. J. HANLO.

